

Zápis č. 5/2018 z jednání zástupců Ústřední odborné komise chovatelů drůbeže se zástupci klubů chovatelů drůbeže, které se konalo 4.8.2018 v penzionu Veritas ve Vranovicích.

Přítomni:

Zástupci ÚOK : Rohrer Václav ml., Hertl Miloslav

Zástupci klubu – australek (Jiří Soukup), araukan (Miroslav Pawlas), barneveldek (Jan Bouma), plymutek (Jaroslav Těšínský), vyandotek (Pavel Hrubeš), vlašek (Josef Buršík), českých slepic (Milan Kosík), českých hus (Ivan Pavel), zakrslých a smaragdových kachen (Roman Morávek), hempšírek (František Stávek), leghornek (Josef Blažek), sebritek (Jaroslav Kalaš), krůt a perliček (Pavel Talaš)

Host : Josef Vilhelm

Zapisovatelka : Lydie Čajková Pecháčková

Omluvil se :

Klub – maransek, sasexek, velsumek, rodajlenek

Nezúčastnil se :

Klub – hamburčanek, rousných zakrslých slepic, šumavanek

Program :

- 1) Úvod – zahájení
- 2) Představení klubů (plán speciálních výstav, barevné rázy, počty členů)
- 3) Uznávací řízení kontrolovaných chovů v roce 2018 (počty zájemců o kontrolované chovy dle nové směrnice)
- 4) Návrh na výstavnictví a dotací pro kluby (presentace klubů na CV, expozice nebo speciální výstavy na CV)
- 5) Návrh na klubové líhně a testování drůbeže.
- 6) Diskuse – různé
- 7) Závěr

Ad. 1) Úvod

Jednání svolali Václav Rohrer ml. (zástupce ÚOK CHD pro práci s kluby) a Miloslav Hertl (zástupce ÚOK CHD pro výstavnictví a testování drůbeže) e-mailem rozeslanou pozvánkou.

Setkání zahájil v 10.00 hodin Václav Rohrer ml., přivítal přítomné členy ÚOK a zástupce klubů.

Zapisovatelkou byla jmenována Lydie Čajková Pecháčková, ověřovateli Jiří Soukup, Josef Blažek.

V úvodu Václav Rohrer ml. vysvětlil, proč se setkání koná v této době a proč právě ve Vranovicích. Dle jeho slov bylo Václavu Rohrerovi ml. tajemnicí ÚOK CHD sděleno, že na setkání ÚOK CHD s kluby nejsou finanční prostředky, rozhodl se proto uskutečnit setkání ve své režii (občerstvení atd.). Protože se jednání ÚOK CHD bude konat v září, bylo třeba ještě předtím prodiskutovat se zástupci klubů jejich názory a připomínky k uznávacím řízením kontrolovaných chovů, testování drůbeže, výstavnictví, dotacím pro kluby a načerpat od klubů informace o počtech členů, barevných rázů a o plánech speciálních výstav.

Ad. 2) Představení klubů (plán speciálních výstav, barevné rázy, počty členů)

Klub chovatelů araukan : Miroslav Pawlas uvedl, že - klub araukan má 32 členů z České a Slovenské republiky. Klub pořádá každoročně jednu speciální výstavu při velkých výstavách v Čechách a na Moravě (CV v Lysé nad Labem, Přerov, KV Morávia v Brně). Členům klubu klubová výstava při velkých výstavách vyhovuje z důvodu většího počtu návštěvníků na těchto akcích, což přispěje k větší propagaci plemene.

Dále uvedl, že klubu nevyhovuje stávající místo setkání ÚOK CHD s kluby a jako místo příštího setkání navrhl Kolín, Pardubice, Olomouc. Uvedl, že klubu chovatelů araukan postačí setkání 1x do roka, protože v dnešní době lze spoustu věcí řešit e-mailovou korespondencí.

Klub chovatelů australek : Jiří Soukup uvedl, že klub australek má 11 členů a že momentálně se v klubu chovají dva barevné rázy (černý a modrý). Klub pořádá speciální výstavy v Týništi nad Orlicí, protože členové klubu jsou toho názoru, že pořádat speciální výstavu při velkých výstavách je nesmysl z důvodu nepřítomnosti chovatelů zvířat při a po posouzení. Uvedl, že speciální výstavy by měly členy klubů vzdělávat, pro velké výstavy se dle Jiřího Soukupa hodí spíše klubová expozice. Letošní výstava se uskuteční 14. října.

Místo setkání zástupci klubu vyhovuje a klub nemá problém se zúčastnit setkání kdekoli v ČR. Protože e-mailová korespondence nemůže vyřešit všechny problémy a část členů klubů neovládá práci s počítačem, navrhl setkání ÚOK CHD s kluby alespoň 2x do roka.

Klub chovatelů barneveldek : Jan Bouma omluvil předsedu klubu Miroslava Horáka, který měl původně na setkání dorazit. Uvedl, že klub má 19 členů z ČR a 1 člena ze SR, kteří chovají 6 barevných rázů barneveldek z toho některé ve zdobné formě. Členové klubu preferují menší speciální výstavy například loňském a letošním roce v Ledči nad Sázavou kde se zpravidla představí kolem 32 voliér a chovatelé mají možnost s posuzovatelem probrat problematiku chovu barneveldek a vyměnit si zkušenosti a posléze i chovný materiál. Členové klubu chovatelů barneveldek v loňském roce vystavili svá zvířata i na Evropské výstavě barneveldek v Holandsku.

Uvedl, že zástupci klubu chovatelů barneveldek nemají problém dojet na setkání kamkoli v republice a klubu by stačilo 1x setkání ročně.

Klub chovatelů českých hus : Ivan Pavel uvedl, že klub má v současné době 60 členů. V klubu je momentálně 49 chovatelů českých hus, 11 chovatelů českých hus chocholatých, 6 chovatelů českých hus královských (novošlechtění). Dále uvedl informace o genetických zdrojích českých hus v roce 2018, kdy je ve 29 chovech českých hus 59 kmenů (157 chovných zvířat). V 9 chovech českých hus chocholatých je 23 kmenů (66 chovných zvířat).

Chovné kmeny se skládají z 1 housera a 1-4 hus. V klubu se líhne rodokmenně a vede se evidence po obou rodičích. Zdůraznil, že se klub se zaměřuje na plemenářskou práci (evidenci chovů genetických zdrojů, rodokmenů, evidenci odchovů) a že klub poskytuje členům registrační kroužky zdarma.

Klub pořádá klubovou výstavu s bonitací v Třebechovicích pod Orebem, kde například v roce 2017 bylo vystaveno 249 zvířat. Letošní výstava se bude konat 20. – 23. září. Uvedl, že propagační klubové expozice jsou každoročně v Žirči v srpnu a v prosinci v Brně na výstavě Morávia. Velké množství chovatelů českých hus každoročně vystavuje na CV v Lysé nad Labem a klub má expozici genetických zdrojů opět na výstavě v Lysé nad Labem v říjnu.

Klub preferuje setkání s ÚOK CHD minimálně 2x ročně ideálně ve středu republiky.

Klub chovatelů českých slepic : Milan Kosík uvedl, že klub má v současné době 39 členů z toho 11 chovatelů má své chovy vedené jako genetické zdroje. Dále, že členové klubu chovají české slepice ve 4 barevných rázech a že klub bude letošní klubovou výstavu pořádat spolu s klubem australek v Týništi nad Orlicí. Na velkých výstavách typu CV klub chovatelů českých slepic klubovou výstavu nechystá.

Na setkání klubů s ÚOK CHD by zástupce klubu chovatelů českých slepic dorazil kamkoli v republice, klubu by vyhovovala 2x setkání ročně.

Klub chovatelů hempšírek : František Stávek uvedl, že klub má v současné době 24 členů, kteří chovají 2 barevné rázy hempšírek ve velké a zdobné formě. Dále uvedl, že v loňském roce pořádal klub speciální výstavu v Brně při krajské výstavě Morávia, ale pořádá klubové výstavy vícekrát do roka, samostatně, nebo při menších výstavách kde je více času na předávání informací a chovného materiálu. K tomu doplnil Václav Rohrer, že 6 členů klubu má zájem o uznání plemenných chovů a vede rodokmeny a už 3 roky záznamy o chovných zvířatech.

Klub chovatelů hempšírek má zájem o setkání s ÚOK CHD 2x do roka kdekoli v republice.

Klub chovatelů krůt a perliček : Pavel Talaš omluvil předsedu klubu, který se na poslední chvíli nemohl dostavit, bohužel tak neměl k dispozici přesnou počty členů a zvířat která členové klubu chovají. Uvedl alespoň, že klub chovatelů krůt a perliček sdružuje chovatele několika plemen a

barevných rázů krůt například české ve dvou barevných rázech, německé v několika barevných rázech, krůty naraganset a několik barevných rázů perliček. Klubová výstava se každoročně koná v Třebechovicích pod Orebem. V loňském roce se klub presentoval i v Brně na výstavě Morávia a na CV v Lysé nad Labem kde má klub každoročně expozici zvířat. Pro nezájem členů klubu klub prozatím samostatnou výstavu nechystá.

Dále uvedl, že zástupce klubu chovatelů krůt a perliček dojde v případě potřeby kamkoli v republice.

Klub chovatelů leghornek : Josef Blažek uvedl, že klub leghornek má 13 členů bohužel převážně starší generace, nejvíc členů je z Moravy. Dále uvedl, že polovina členů si sama líhne kuřata od svých zvířat a posteskl si, že druhá polovina kuřata kupuje a i díky tomu už plemenářská práce není, co bývala. Josef Blažek sdělil, že 3-4 kmeny zvířat v klubu má jen on. Problémem klubu leghornek je počet chovatelů a věk členské základny, od kterého se odvíjí nižší účast na výstavách klubových, ale i celostátních, na kterých se klub snaží vystavovat i kvůli propagaci plemene. Speciální výstavu pořádá klub 20. října v Jezeřanech formou stolního posuzování, které je pro chovatele přínosnější. Uvedl, že klub vydává zpravodaj, který zástupce klubu přinesl k nahlédnutí.

Pro zástupce klubu leghornek je pro místo setkání s ÚOK CHD nejpříhodnější střed republiky 2x do roka.

Klub chovatelů maransek : Protože se zástupce klubu maransek na setkání nedostavil, přečetl jejich připomínky Miloslav Hertl z e-mailu, které klub zaslal. V něm se píše, že v současné době má klub 32 členů a momentálně je v klubu chováno 6 barevných rázů maransek. Počty barevných rázů chovaných jednotlivými chovateli bohužel nelze momentálně uvést zcela přesně, protože od některých členů klub neobdržel aktuální informace. Klubové výstavy klub v minulosti pořádal při výstavě Náš chovatel v Lysé nad Labem, v loňském roce klubovou výstavu přesunul na CV tamtéž a dále uspořádal pro své členy stolní posuzování ve Staré Boleslavi.

Pro členy klubu chovatelů maransek je místo setkání ve Vranovicích nevyhovující a preferují střed republiky (Praha, Kolín) počet setkání klub neupřesnil.

Klub chovatelů plymutek : Jaroslav Těšínský informoval, že klub plymutek funguje od roku 1908 a má nejširší chovatelskou základnu v české republice 120 chovatelů plymutek i když v posledních letech klub zaznamenal pokles členů. Klub vydává 4x do roka zpravodaj + ročenku (kvůli členům klubu, kteří nemají internet), dále pořádá hlavní klubovou výstavu v Chlumci nad Cidlinou + další 4 expozice a to v Žirči, Studénce, Třinci a Novém městě nad Metují. Dle J. Těšínského klub nemá zájem pořádat klubovou výstavu při celostátních výstavách, pro takovou akci se hodí spíše ukázková expozice. Ale členům klubu, kteří mají zájem vystavit i na celostátních výstavách klub posléze proplácí klecné.

Setkání s ÚOK CHD dle zástupce klubu postačí 1x ročně, s nyní zvoleným místem nemá zástupce klubu problém.

Klub chovatelů sebritek : Slova se ujal Jaroslav Kalaš, který byl klubem sebritek pověřen účastí na setkání, uvedl, že klub má 19 členů a zastřešuje 3 plemena. Má vypracovanou metodiku šlechtění plemen, 9 plemenných chovů, 5 šlechtitelských. Speciální výstavu pořádá klub každoročně v Bohdalově. Na celostátních výstavách vystavují jen jednotliví chovatelé. Pro speciální výstavu na CV není dle zástupce klubu vhodný termín.

K místu konání neměl zástupce klubu připomínky a setkání s ÚOK CHD klubu vyhovují 2x do roka.

Klub chovatelů vlašek : Za klub vlašek na setkání dorazil Josef Buršík, uvedl, že klub, který letos oslavil 50 výročí založení má 34 členů. Klubové výstavy, které se konají v Nezvěsticích (letos to bude 1. prosince) a posuzují je specialisté na plemeno, bývají obsazeny 120 – 150 kusy zvířat. Této klubové výstavy se mohou zúčastnit i chovatelé, kteří nejsou členy klubu. Pro celostátní výstavy je dle zástupce klubu vhodnější ucelená ukázková expozice zvířat.

Zástupce klubu nemá problém zúčastnit se 1x do roka setkání s ÚOK CHD kdekoli v republice.

Klub chovatelů vyandotek : Zástupce klubu Pavel Hrubeš informoval, že klub chovatelů vyandotek má v současné době 15 členů, kteří chovají 8 barevných rázů vyandotek ve velké formě a 9 barevných rázů vyandotek zdobnělých. Speciální výstavy klub pořádá vždy první týden v listopadu v Kolíně od roku 1989, letos to bude již 29 ročník. Postěžoval si na stále se snižující počet chovatelů, stávající počet chovatelů chová většinou 1-2 kmeny jednoho barevného rázu. Dále uvedl, že v posledních letech narůstá zájem o prodejná, chovná zvířata na výstavách a proto by bylo třeba, aby na výstavách bylo více prodejných zvířat a bylo by dobré, kdyby si kluby daly do podmínek, aby každý chovatel (vystavovatel) na speciální nebo celostátní výstavě, dal minimálně jedno zvíře k prodeji.

Zástupce klubu nemá problém dojet na jakékoli místo setkání s dobrou dopravní dostupností. Dle zástupce klubu ví kluby nejlépe, co potřebují a setkání by měla stačit 2x do roka. Ale hlavně by na taková setkání měli jezdit chovatelé zapálení pro věc a nikoli si účast na nich jen odsedět.

Klub zakrslých a smaragdových kachen : Zástupce klubu Roman Morávek přítomným sdělil, že klub zakrslých a smaragdových kachen byl založen v roce 2016 a momentálně má 16 členů. Speciální výstavy se konají při Krajské výstavě jihomoravského kraje (Morávia) v Brně, kdy bylo na první a druhé výstavě vystaveno 120 zvířat, v letošním roce klub předpokládá, že bude vystaveno cca 60-80kusů.

Zástupce klubu preferuje jako místo pro setkání střed republiky v čase po speciálních výstavách 1-2x ročně.

Ad 3) Uznávací řízení kontrolovaných chovů dle nové směrnice v roce 2018

Václav Rohrer ml. se přítomných zeptal na připomínky ke směrnici a kolik chovatelů v jednotlivých klubech má zájem se do uznávacího řízení dle nové směrnice přihlásit.

Zástupci klubů odpovídali postupně -

Klub chovatelů araukan – Nikdo z klubu nemá zájem o kontrolovaný chov, klub má málo členů a mnoho barevných rázů. Nikdo v klubu nevede rodokmeny.

Klub chovatelů australek – Nikdo se do uznávacího řízení nepřihlásil, členové nemají o kontrolované chovy dle nové směrnice zájem.

Klub chovatelů barneveldek – Směrnice znemožňuje založení kontrolovaných chovů, nikdo z klubu nemá zájem.

Klub chovatelů českých hus – Klub se řídí směrnicí o genetických zdrojích.

Klub chovatelů českých slepic - Klub se řídí směrnicí o genetických zdrojích.

Klub chovatelů hempšírek – O přípravné chovy žádá 6 chovatelů.

Klub chovatelů krůt a perliček – Vzhledem k malé chovatelské základně nemá zájem nikdo z členů, navíc podmínky směrnice nelze splnit, kapitola III. odstavec „b“ tedy 100 ks evidovaných chovných zvířat.

Klub chovatelů leghornek – Vzhledem k malé a převážně starší chovatelské základně členové klubu o kontrolovaných chovech neuvažují.

Klub chovatelů maransek – Do uznávacího řízení pro kontrolovaný chov za stávajících podmínek se zatím nikdo přihlásit nechce, vzhledem k tomu, že pro běžného chovatele, omezeného časovými a prostorovými možnostmi, je celkem nereálné splnit tyto podmínky (např. udržovat tři generace zvířat v předepsaných počtech). Bylo by žádoucí přehodnotit podmínky pro uznávání těchto chovů.

Klub chovatelů plymutek - Do uznávacího řízení pro kontrolovaný chov za stávajících podmínek se zatím nikdo přihlásit nechce.

Klub chovatelů sebritek – V klubu je 9 plemenných a 5 šlechtitelských chovů, je předpoklad, že by o uznávací řízení požádali všichni členové klubu.

Klub chovatelů vlašek - Do uznávacího řízení se chce přihlásit 1 člen klubu.

Klub chovatelů vyandotek – Pavel Hrubeš navrhl tuto novou směrnici pro kontrolované chovy zrušit a současně jako náhradu požadoval zřízení zcela nové kategorie „ speciálních chovů „ jejichž parametry však blíže nespecifikoval. Pavel Hrubeš řekl, že směrnici nerozumí, uvedl, že získal doplňující informace na ministerstvu zemědělství, kdy při nedodržení podmínek v těchto uznaných chovech hrozí při kontrole plemenářské inspekce vysoké pokuty.

Navrhuje zrušit směrnici a držet se ověřených postupů, kdy rodokmeny mohou chovatelé vést i v neuznaných chovech. Pavel Hrubeš uvedl, že v minulosti se kontrolovanými chovy také zabýval a v nové směrnici jsou podle něj zbytečnosti, které chovatele jen odrazují. Navíc, když budou chovatelé chtít, stejně směrnici obejdou. Podle něj je zbytečně drahé provádět uznávací řízení chovu u chovatele (chovatel je musí zaplatit), když je možné konkrétní chovná zvířata posoudit na výstavách (srovnávací měřítko). Ohradil se k počtům chovných zvířat (100 kusů v chovu) a k nemožnosti použít importovaná zvířata.

Na to reagoval Ivan Pavel poznámkou, že Pavel Hrubeš byl součástí týmu vytvářejícího směrnici, takže nechápe, proč se proti ní ohrazuje až nyní. Připustil jím uváděnou možnost udělování pokut plemenářskou inspekci. Tyto pokuty však s naší směrnicí nijak nesouvisí, nejsou stanovené pouze pro drůbež, ale plemenářský zákon je uvádí jako všeobecné sankce za porušování povinností v oblasti plemenitby zvířat.

Dále uvedl, že ve směrnici není žádný zákaz využívání importovaných chovných zvířat, samozřejmě za předpokladu, že mají rodokmen. Pro zvířata, která rodokmen nemají je možno využít nové kategorie přípravných chovů, ve kterých lze v průběhu dvou generací plnohodnotný rodokmen jejich potomků vytvořit.

Ke kritice na minimální počet plemenářsky evidovaných 100 kusů zvířat uvedl, že na přechodnou dobu může být tento počet snížen až na 30 kusů. Přesnější informace o tom, která zvířata lze takto započítávat, budou získány až po dokončení komplexního systému svazové evidence, na kterém se v současnosti pracuje. V každém případě se bude jednat o všechna zvířata evidovaná v rámci chovatelských klubů.

Dále poznamenal, že uznávání kontrolovaných chovů posouzením jejich „ vzorků „ na výstavách, které požaduje Pavel Hrubeš, tato směrnice samozřejmě připouští. Uvedená možnost však závisí na aktuální situaci v konkrétních chovech a rozhodnout o ní je proto v jednotlivých případech plně v kompetenci hlavních klubových hodnotitelů.

Václav Rohrer ml. podotkl, že podmínky směrnice je pro členy klubů většinou nespílitelné a proto o ni ve většině nemají zájem.

Ivan Pavel odpověděl, že směrnice tu byly vždy, ale oproti dřívějšímu je nyní možné použít do plemenného chovu kohouta z přípravného chovu. Chovatelům se jen nechce vykonávat práci spojenou s plemenařinou. Dále uvedl, že obecně po roce 1990 šla kvalita zvířat dolů, částečně i díky zvýšené možnosti dovozu zvířat ze zahraničí. Přesto by určitě kluby plymutek, barneveldek a australek mohly dát plemenné chovy dohromady. Ivan Pavel uvedl, že bude třeba požádat o souhlas se zapsáním osobních údajů do rodokmenů.

Václav Rohrer ml. se zeptal jak je možné, když bylo řečeno, že se ruší všechny dosavadní plemenné a šlechtitelské chovy je tomu najednou jinak (např. klub chovatelů sebritek)? Josef Buršík a Pavel Hrubeš s ním souhlasili a poznamenali, že vše je v zápisu ze zasedání ÚOK CHD.

Ivan Pavel odpověděl, že kluby jsou koordinátory šlechtění plemen v plemenných chovech a chovatelé, kteří mají zájem o znovuznání plemenného chovu musí o něj každým rokem znovu žádat. V loňském roce se uznávací řízení neprováděla, čekalo se na novou směrnici.

Pavel Talaš se tázal, když klesne evidovaná populace v plemenných chovech určitého plemene pod stanovený limit, zruší se všechny plemenné chovy daného plemene? A jakým způsobem se získávají informace, kolik zvířat daných plemen drůbeže se v tom určitém roce v ČR chová?

Ivan Pavel odpověděl, že se počty zvířat odvíjí od zvířat nahlášených z okresů.

Josef Blažek poznamenal, že ve formulářích při každoročních soupisech zvířat, které okresy odesílají ÚOK CHD není o evidenci plemen ani zmínka.

Pavel Talaš dodal, že na svazových webových stránkách neexistuje formulář pro každoroční hlášení počtů zvířat konkrétních plemen chovaných na jednotlivých okresech. A ani se takové sčítání na okresech neprovádí.

K tomu poznamenal Jaroslav Kalaš, že on léta takovou statistiku ve svém okrese vede a má o počtech zvířat chovaných plemen na okrese přehled. Na to Pavel Talaš odpověděl, že je to ale v tom případě jeho soukromá iniciativa.

K tomuto tématu se vyjádřil Josef Vilhelm, který potvrdil, že se podobná oficiální evidence plemen na okresech neprovádí a bude třeba pro ni vypracovat formulář. Navíc 1 třetina okresů vůbec nepracuje a bude se muset vyřešit jak z těchto okresů informace získat. Uvedl, že u králíků se plemena také evidují, u drůbeže by se tedy mělo postupovat stejně.

Pavel Talaš položil otázku, jak je tedy možné, že směrnice platí už několik dní, ačkoli neexistuje evidence potažmo formulář k evidenci plemen? A pokud se tedy bude formulář teprve vytvářet, je v tom případě třeba okresům vysvětlit, že se jedná o dvě různé evidence (běžné chovy – evidované chovy)

K hlasovacímu právu na celostátní konferenci chovatelů drůbeže Václav Rohrer uvedl, že bude dělat vše, co bude v jeho silách, aby docílil toho, že budou mít kluby, které jsou garantem šlechtění plemen drůbeže, hlasovací právo na celostátní konferenci chovatelů drůbeže. Dodal, že když to funguje v jiných zemích, kde je po klubech požadována plemenářská práce, bude možné toho docílit i u nás.

Josef Vilhelm odpověděl, že dokud budou platné stávající stanovy, bude problematické něco takového prosadit. K tématu se rozeběhla diskuse, ze které bohužel žádný konkrétní návrh jak situaci řešit nevzešel.

Ad 4) Návrh na výstavnictví a dotací pro kluby

Miloslav Hertl přednesl návrh dotací pro kluby, který bude dle jeho slov po setkání dopracován. Nedoporučil klubové výstavy při CV, posuzovatelé nemají na CV dostatek času na zootechnické posouzení zvířat, které klubová výstava vyžaduje. Na CV doporučuje propagační klubové expozice se zástupci klubů, kteří budou provádět osvětu, propagaci klubu, plemene a budou návštěvníkům a případným zájemcům o plemeno k dispozici.

Dále požádal zástupce klubů o pomoc při získávání garantů na CV, zároveň si posteskl, že v loňském roce kvůli nejasnostem v organizaci přípravy fundusu na CV garanti místo přebírání chovateli dovážených zvířat stavěli nedokončenou expozici drůbeže.

K finanční podpoře klubům uvedl, že každý klub může mít na CV svůj stánek, neplatí čestné ceny, fundus, propagaci, posuzovatele, což je pro kluby velká finanční úspora. Pro zatraktivnění CV pro klubové vystavovatele i koupěchtivé návštěvníky navrhl, aby kluby vystavující na CV dostaly za každé

prodejně zvíře v kvalitě, například - EL, SE - 100Kč, VD, DB - 50Kč, US - 0Kč i v případě, že se zvíře neprodá. Klubová zvířata budou po posouzení od neklubových označena razítkem na oceňovacím lístku a budou označena i v katalogích.

Václav Rohrer ml. podotkl, že předseda ÚV ČSCH hodlá sjednotit finanční podporu klubům na CV. Dále uvedl, že se vrací peníze do centrálního rozpočtu, proč tedy není možné dát je klubům.

Miloslav Hertl uvedl, že v roce 2017 bylo klubům za zvířata vystavená na CV vyplaceno 31000Kč.

Ivan Pavel zdůraznil, že posouzení na speciální (klubové) výstavě by mělo být jiné než na běžné výstavě, nebo ukázkové expozici, na speciální výstavě by se mělo jednat o podrobné, zootechnické posouzení. K dotacím pro kluby uvedl, že se už léta marně snaží prosadit výraznou podporu pro plemenná zvířata. Připomněl, že na CV budou opět zvířata řazena dle pohlaví, nikoli smíšené kolekce. A při změně v přihlášce musí být v kleci náhradní jedinec stejného pohlaví, nebo prázdná klec. K tomuto podotkl, že od nedokonale vyplněných přihlášek se odvíjí problémy v katalogích a při prodeji.

Pavel Talaš přednesl požadavek na změnu řazení zvířat na CV, nikoli podle pohlaví, ale podle smíšených kolekcí jednotlivých chovatelů. Ivan Pavel a Miloslav Hertl na tento návrh reagovali odpovědí, že řazení dle pohlaví odpovídá evropskému způsobu vystavování a lépe se porovnávají zvířata stejného pohlaví řazená vedle sebe. Pavel Talaš odpověděl, že si myslí, že lepší je řazení smíšených kolekcí jednotlivých chovatelů za sebou, kdy je možno pohromadě zhlédnout samce i samice z jednoho chovu a dává chovatelům možnost ucelené presentace odchovů. Dále požádal zástupce klubů o jejich názor na věc. Proběhlo hlasování, které dopadlo 6:7 ve prospěch současného systému uspořádání zvířat na CV (řazení dle pohlaví).

Václav Rohrer uvedl, že by bylo dobré na CV zajistit předně expozice s českými plemeny.

Ivan Pavel k tomu podotkl, že by kluby mohly na CV uspořádat také výstavu vajec.

Miloslav Hertl dodal, že by na CV měly být stojánky s fotografiemi a popisky zvířat a že má možnost sehnat slámu a že je třeba udělat CV pěknou.

Pavel Talaš se dále pozastavil nad smysluplností motivovat chovatele k ještě větší účasti na CV s ohledem na prostorové možnosti výstaviště v Lysé nad Labem a personální možnosti sboru posuzovatelů. Vyslovil názor, že větší počet drůbeže se již při současném uspořádání výstavy do pavilonu nevejde.

Miloslav Hertl odpověděl, že umístění většího počtu zvířat je problém výstaviště a Josef Blažek dodal, že nová hala v Lysé nad Labem splňuje evropské parametry a drůbež se může přesunout tam. Pavel Talaš odpověděl, že nemůžeme přemýšlet tímto způsobem, protože v minulosti byli králíci ve staré hale poskládaní na patra a v hale bylo nedýchatelné, navíc v ní nebylo k hnutí, stejně jako když v ní byla vystavena drůbež (příliš mnoho klecí, úzké uličky).

Poté Josef Vilhelm informoval, že na evropskou výstavu do Dánska by měl vést zvířata třípatrový klimatizovaný kamion a v případě nezaplnění jeho kapacity českými zvířaty projevil zájem slovenský svaz chovatelů, který by doplnil volná místa zvířaty slovenskými.

Ad 5) Návrh na klubové líhně a testování drůbeže

Miloslav Hertl přítomné seznámil se záměrem testování drůbeže v zařízení SZeŠ Lanškroun, kde by ale bylo dobré koupit nejdříve odpovídající líheň. Bude prováděno rodokmenné líhnutí, kroužky a křídelní známky Miloslav Hertl již má. Bohužel by se prozatím mělo díky minimu finančních prostředků provádět testování 25 slepic.

V tomto místě Miloslava Hertla přerušili Ivan Pavel a Jaroslav Kalaš s tím, že testování 25 slepic je bezvýznamné, 75 slepic je minimum. Miloslav Hertl odpověděl, že k testování většího počtu zvířat bude zapotřebí více finančních prostředků, které momentálně nemá.

Většina účastníků se shodla na tom, že klubové líhně jsou dnes již pasé.

Josef Vilhelm požádal zástupce klubů o zaslání čísla klubových účtů, na která jim budou zasílány finanční příspěvky.

Ad 5) Diskuse

Ivan Pavel uvedl, že aktualizace seznamu uznaných plemen, barevných rázů drůbeže a zpřísnění podmínek pro zapsání nových plemen a barevných rázů v budoucnu je reakcí na současný chaotický stav. Počet chovaných kombinací jednotlivých plemen a barevných rázů se od doby vydání vzorníku v roce 2006 zvýšil z cca 700 na téměř 1100.

V řadě případů se přitom jedná o dovoz tzv. „ nových rázů „, které jsou však nedošlechtěné a následně se opět štěpí na různé fenotypy. Posuzování těchto „ novinek „ jednotlivými posuzovateli je potom, z důvodu omezených a někdy zcela protichůdných informací, značně subjektivní a někdy i velmi rozdílné. Celková situace v sortimentu a kvalitě plemen a barevných rázů drůbeže se tak postupně stala značně nepřehlednou a proto bylo třeba přijmout toto systémové řešení.

V současné době se v ČR chová 200 plemen drůbeže a žádné nebylo ze seznamu vyřazeno a nebyl vyřazen ani žádný barevný ráz, který se u nás v posledních letech vystavoval a posuzoval. Naopak byla řada plemen a barevných rázů do seznamu doplněna.

Pavel Talaš položil otázku, z jakého důvodu v seznamu nejsou například oranžovokrké vlašky, které jsou u nás běžně chovány a vystavovaným barevným rázem?

Na dotaz Ivan Pavel odpověděl, že tento barevný ráz je v seznamu uveden, pokud není, jedná se o chybu tisku a barevný ráz bude do seznamu zařazen.

Jan Bouma, zástupce klubu chovatelů barneveldek, vyslovil požadavek o zařazení hnědých barneveldek do seznamu uznaných barevných rázů s tím, že tento barevný ráz je chován členem klubu barneveldek.

Požadavku bylo ze strany Ivana Pavla vyhověno, hnědé barneveldky budou ve velké i zdrobnělé formě na seznam doplněny.

Pavel Talaš měl několik připomínek a dotazů (barevný ráz pšeničný / zlatě pšeničný, oprava textu barevného rázu českých šedě divokých krůt, upřesnění názvosloví barevných rázů např. modrá stříbrokrká / modře stříbrokrká). Ivan Pavel podal vysvětlení k těmto dotazům a přislíbil nápravu zmíněných nedostatků ve vzorníku.

Ivan Pavel na závěr uvedl, že pokud má některý z chovatelů pocit, že v seznamu chybí u nás doposud prokazatelně chovaný a vystavovaný barevný ráz, ať se na něj písemně obrátí.

Diskuse trvala do 16.30hod. kdy Václav Rohrer zasedání ukončil.

Zapsala : Čajková Pecháčková Lydie

K ověření odesláno : 10. srpna 2018

Ověřování skončeno : 12.srpna 2018

Ověřili : Josef Blažek, Jiří Soukup na výzvy k ověření nereagoval, proto zápis ověřili : Miloslav Hertl, Václav Rohrer ml.